

Sygn. I C 160/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu;
3. przyznaje radcy prawnemu M. R. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 5.400 zł (słownie: pięć tysięcy czterysta złotych 00/100) powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 160/17

UZASADNIENIE

Powód, W. K., wniósł przeciwko pozwanemu Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., pozew z żądaniem zapłaty kwoty 77.542,19 zł. tytułem zwrotu wpłaconych na konto o nr (...) świadczeń rentowych I. K. i M. N. po okresie wypowiedzenia umowy o prowadzenie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego i blokady tego konta w dniu 30 maja 2009r. Nadto wniósł o zapłatę kwoty 11.232 zł. stanowiącej różnice pomiędzy należnością z tytułu kredytu nr (...) z dnia 6 czerwca 2006r. i kredytu nr (...) z dnia 29 stycznia 2007r., które zgodnie z dyspozycją powoda z dnia 17 sierpnia 2009r. winny być spłacane z przychodzących na konto środków z tytułu świadczeń rentowych I. K. i M. N.. Pozwany bank nie wykonał polecenia powoda, sprzedał wierzytelność z powyższych kredytów, przez co zwiększył zadłużenie powoda z tytułu ich spłaty właśnie o kwotę 11.232 zł. Zażądał również zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

Na uzasadnienie podał, iż pismem z dnia 17 sierpnia 2009r. powód dał dyspozycję, by pozwany środki wpływające na jego konto przekazywał na spłatę kredytów, a pozwany przekazywał te środki na spłatę rzekomego zadłużenia z karty

(...). Tymczasem zgodnie z art. 451 k.c., to dłużnik wyznacza sposób spłaty/kolejności spłaty swych zobowiązań. Taka sytuacja spowodowała, że pozwany mógł wcześniej sprzedać wcześniejsze zobowiązania powoda, a powodowi narosła z tego tytułu strata w wysokości 11.232 zł. Nadto wskazał, że podpisując umowę nr (...) w dniu 17 listopada 2004r. na wydanie i używanie karty (...) otrzymał kartę, ale w umowie nie wpisano numeru tej karty, co zdaniem powoda, miało wpływ na późniejsze wydarzenia i było niezgodne z przepisami, m.in. brak było szczegółowych danych dotyczących realizacji płatności tą kartą. Podał, że na konto powoda wpływała renta żony powoda, I. K. – osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej oraz renta M. N. - syna I. K., w stosunku do którego powód był również opiekunem prawnym do momentu osiągnięcia pełnoletniości. Te należności nie mogły być zaliczane na spłatę zobowiązań powoda.

Ostatecznie, pismem procesowym z dnia 19 grudnia 2018r. powód sprecyzował żądanie, wnosząc o zapłatę kwoty 58.409,18 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k. 417).

Wskazał, że strony łączyła umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) i na bazie tego rachunku między stronami została zawarta umowa kredytu odnawialnego nr (...), zaś w dniu 17 listopada 2004r. została między stronami zawarta umowa o korzystanie z karty (...) z limitem miesięcznym 15.000 zł. Nadto z rachunkiem P. związana była obsługa trzech kredytów hipotecznych. W dniu 21 maja 2009r. nastąpiło wypowiedzenie umowy przy zadłużeniu 15.148 zł. i jednocześnie w dniu 30 maja 2009r. nastąpiła blokada konta połączona z utratą karty. Ponieważ nastąpiła blokada konta powód wydał polecenie, aby środki, które wpływały na to konto były przekazywane na utworzone konto pomocnicze o nr (...). Nadto powód wydał dyspozycję co do spłaty rat za lipiec i sierpień 2009r, a następnie za wrzesień 2009r. z powyższego konta. Wskazał, że w 2009r. popadł w problemy finansowe, zaś w latach (...) przebywał w N.. Był jednak przekonany, że kredyty bankowe są spłacane systematycznie. Po powrocie z N.do Polski, co nastąpiło w październiku 2013r., okazało się, że zaczęły przychodzić na powoda nakazy zapłaty i wystąpiły problemy ze spłatą kredytów. Pismem z dnia 17 listopada 2013r. powód zwrócił się z zapytaniem, o wyjaśnienie sytuacji i otrzymał od pozwanego informację, że kredyty zostały sprzedane podmiotom zewnętrznym. Jednocześnie wskazał, że powód od swojego brata, A. K. dowiedział się, że ten otrzymał wezwanie do zapłaty z tytułu przekroczenia debetu związanego z kartą (...) oraz, że wysłał w dniu 28 grudnia 2011r. do pozwanego banku zapytanie dotyczące zadłużenia. Odpowiedzi jednak nie otrzymał. Zdaniem powoda, to dłużnik wyznacza kolejności spłat. Bank w dniu 28 maja 2009r. wypowiedział umowę, doszło do blokady konta i karty, a bank przez 1,5 roku nie wykonał żadnej czynności, aby zadłużenie nie powstało. Takie postępowanie doprowadziło do szkody po stronie powoda. Pozwany był bowiem, zgodnie z umową rachunku bankowego, zobowiązany względem posiadacza rachunku do przechowywania środków pieniężnych oraz do przeprowadzenia rozliczeń na jego zlecenie. Bank winien był w pierwszej kolejności spłacać kredyt, a nie zadłużenie z karty (...).

Podał, że na żądaną kwotę składa się kwota 34.664,30 zł. tytułem środków wpływających na rachunek powoda w okresie od 24 lipca 2010r. do 24 lipca 2014r., odsetki ustawowe od każdej wpłaty w łącznej kwocie 16.148,28 zł. oraz rozliczenie kredytu z dnia 6 czerwca 2006r. w kwocie 4.994,29 zł. oraz kredytu z dnia 29 stycznia 2007r. w kwocie 2.602,31 zł.

Pozwany, Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Wskazał, że powód nie udowodnił swego roszczenia, a podnoszone twierdzenia uznał za dowolne. Podał, iż powód miał świadomość, że kwoty, którymi zasila rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy nie wystarczają na pokrycie zobowiązania z tytułu spłaty kredytów, kredytu odnawialnego i zadłużenia związanego z kartą (...). Za bezzasadne uznał stanowisko powoda, jakoby pozwany nie mógł pierwszej kolejności pokryć zadłużenia związanego z kartą (...). Karta ta funkcjonowała w ramach rachunku bankowego powoda i w przypadku, gdy w dacie spłaty karty na rachunku bankowym powoda brak było środków pieniężnych na pokrycie w pełnej wysokości wykorzystanych z karty środków pieniężnych przy jej użyciu, mimo to środki pieniężne na rachunku powoda były odnawiane, co powodowało powstanie ujemnego salda debetowego. W tej sytuacji każdy wpływ środków pieniężnych na konto powoda powodował zmniejszenie ujemnego salda debetowego powstałego w wyniku rozliczenia karty. Z wpływających środków nie mogły

być pokrywane zobowiązania powoda skoro wpływające środki były przeznaczane na zmniejszenie ujemnego salda na rachunku.

Na rozprawie dniu 19 września 2017r. podniósł zarzut przedawnienia, wskazując, że powód podał, że w 2012r. dowiedział się, że środki pieniężne z renty przeznaczane są na spłatę zadłużenia powoda.

Sąd ustalił:

W dniu 14 kwietnia 2003r. strony zawarły o nr (...). Posiadacz konta zobowiązał się do systematycznych wpłat miesięcznych z tytułu emerytury (**bezsportne**, nadto umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego, k. 244-246)

W dniu 13 listopada 2003r. strony zawarły umowę o kredyt odnawialny (...) do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...). Posiadacz rachunku został uprawniony do wykorzystywania ze środków pieniężnych z limitem 1.700 zł. miesięcznie. Posiadacz rachunku otrzymał uprawnienie do wykorzystywania i spłaty kredytu przez kolejne 12 miesięcy. Limit ten, w 2004r., został przez strony zwiększony do kwoty. 5.200 zł. miesięcznie (**bezsportne**, nadto uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w S.z dnia 23.12.2014r., sygn. akt (...), k. 86 - 96).

W 2004r. wskutek zmiany systemu elektronicznego w pozwanym banku uległ zmianie numer rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego pozwanych z numeru (...) na numer (...) (**bezsportne**, nadto uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w S.z dnia 23.12.2014r., sygn. akt (...), k. 86 - 96).

W dniu 10 listopada 2004r. strony zawarły umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego P., na mocy której pozwany zobowiązał się do otwarcia i prowadzenia rachunku o numerze (...) (**bezsportne**, nadto umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...), k. 424-428).

W dniu 17 listopada 2004r. strony zawarły umowę o wydanie i używanie karty (...) z limitem miesięcznym 15.000 zł. Pozwany zobowiązał się do wydania powodowi karty (...) na zasadach i warunkach określonych w powyższej umowie oraz w Regulaminie.

W umowie strony ustaliły, że obciążenie rachunku z tytułu rozliczenia operacji, opłat i prowizji związanych z używaniem karty w wysokości wynikającej z zestawienia operacji, dokonywane będzie z datą 28 dnia miesiąca, w którym wysłano zestawienie. Ustalono również, iż łączna wartość operacji dokonywanych przy użyciu karty nie powinna przekraczać limitu cyklicznego ustalonego przez (...).

W regulaminie wskazano, że limit cykliczny to kwota, do wysokości której mogą być dokonywane operacje przy użyciu karty głównej i karty dodatkowej, będącą do dyspozycji posiadacza i użytkownika karty w ciągu jednego cyklu rozliczeniowego (par 2 pkt 13 Regulaminu). Nadto podano, że utrata i zniszczenie karty należy niezwłocznie zgłosić telefonicznie pod numery telefonów wskazane w materiałach informacyjnych, telefonicznie bądź osobiście w oddziale (...) (§ 13 regulaminu), a potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia faktu utraty karty lub jej zniszczenia będzie podanie przez osobę przyjmującą zgłoszenia imienia i nazwiska oraz daty i godziny przyjęcia zgłoszenia, osobie zgłaszającej utratę lub zniszczenie karty (§ 13 ust. 2 regulaminu). Wskazano także, że posiadacz nie ponosi odpowiedzialności za operacje dokonane przy użyciu utraconej karty, jeśli zgłoszenie utraty karty zostanie dokonane w ciągu 48 godzin od momentu jej utraty z zastrzeżeniem § 20 (§ 17 regulaminu).

Posiadacz obowiązany był zapewnić środki na pełne pokrycie należności w dniu obciążenia rachunku (§ 29 regulaminu).

Nadto ustalono, że w przypadku stwierdzenia niezgodności w otrzymanym zestawieniu operacji, posiadacz ma prawo do zgłoszenia reklamacji. Reklamację należy zgłosić pisemnie do (...) (...) w ciągu 30 dni od daty otrzymania zestawienia operacji (§ 30 regulaminu).

Dowód: umowa o wydanie i używanie karty (...), k 34 – 35, Regulamin wydawania i używania karty (...), k. 37 -38.

Ustalono, że obciążenie rachunku z tytułu rozliczenia operacji, opłat i prowizji związanych z używaniem karty, w wysokości wynikającej z zestawienia operacji dokonywane jest z datą 28 dnia miesiąca, w którym wysłano zestawienie (...). Obciążenie rachunku następuje w złotych (§ 4 umowy).

Dowód: umowa o wydanie i używanie karty (...), k 34 – 35.

Powód otrzymywał wyciąg/zestawienie dotyczące rozliczenia transakcji dokonanych przy użyciu karty (...).

Dowód: wyciąg/zestawienie, k. 97, k. 98, k. 99.

W zestawieniach operacji dotyczących rachunku nr (...) powód otrzymywał informację o automatycznej spłacie kredytu charge , rozliczenie miesięczne karty (...).

Dowód: wyciąg/zestawienie, k. 100 – 115.

W okresie od dnia 26 czerwca 2009r. do dnia 24 lipca 2014r. dokonywane były operacje finansowe na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o nr (...). Na rachunek ten co miesiąc wpływały świadczenia z ZUS (emerytura/renta) w łącznej kwocie 46.393,02 zł, w tym za okres od lipca 2010r. do lipca 2014r. kwota 32.856,99 zł.

Nadto z rachunku w okresie od listopada 2005r. do grudnia 2010r. pobierane były środki pieniężne przy użyciu karty (...) nr (...) od kwot 300 zł. miesięcznie po kwotę rzędu 19.760 zł. miesięcznie.

Dowód: obciążenia miesięczne na kartę (...), k. 448, zestawienie wpływów, k. 452 - 457.

Od listopada 2005r. do grudnia 2010r. rachunek powyższy był obciążany automatyczną spłatą C., rozliczeniem miesięcznym karty (...) z saldem na dzień 28 grudnia 2010r. minus 226.207,74 zł.

Dowód: obciążenia miesięczne na kartę (...), k. 448.

Pismem z dnia 28 maja 2009r. pozwany wypowiedział powodowi umowę kredytu odnawialnego zawartą w dniu 13 listopada 2003r. do rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...). Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano niedotrzymanie warunków umowy. Poinformowano również, że okres wypowiedzenia wynosi 30 dni.

Dowód: wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 28 maja 2009r., k. 439.

Pismem dnia 17 sierpnia 2009r. powód zwrócił się do pozwanego, aby z konta pomocniczego o nr (...) pobrać należność ratę za sierpień dwóch kredytów (...) z dnia 6 czerwca 2006r. oraz (...) z dnia 29 stycznia 2007r. oraz raty za wrzesień kredytu mieszkaniowego (...).

Dowód: pismo powoda z dnia 17.08.2009r., k. 40.

Pismem z dnia 13 września 2009r. powód zwrócił się do pozwanego, aby z konta pomocniczego o nr (...) pobrać należności, tj. ratę do kredytu z dnia 6 czerwca 2006r. oraz ratę do kredytu (...) oraz ratę do kredytu z dnia 29 stycznia 2007r. (...).

Dowód: pismo powoda z dnia 13.09.2009r., k. 126.

Pismem z dnia 17 listopada 2013r. powód zwrócił się do pozwanego o przesłanie kserokopii dokumentów m.in. kredytu odnawialnego, wykazu terminów spłat, wypowiedzenia umowy kredytu, wyjaśnienia, dlaczego z wpływających świadczeń emerytalnych nie są realizowane zadłużenia powoda zgodnie w wnioskami.

Dowód: pismo powoda z dnia 17.11.2013r., k. 125.

W dniu 15 stycznia 2014r. Bank (...) z siedzibą w W. wystąpił do Sądu Okręgowego w S.przeciwko W. K. i A. K. pozew o żądaniem solidarnej zapłaty kwoty 368.823,62 zł. wraz z umownymi odsetkami od kwoty 203.092,80 zł. od

dnia 29 maja 2009r. do dnia zapłaty naliczanych według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w Banku (...) S.A tytułem spłaty o kredytu odnawialnego P. nr (...). Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2014r. Sąd oddalił powództwo wobec skutecznego podniesienia przez pozwanych w tamtej sprawie zarzutu przedawnienia roszczenia z tytułu kredytu odnawialnego..

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w S.z dnia 23.12.2014r. wraz z uzasadnieniem sygn. (...), k. 15 – 25.

Pismem z dnia 10 lutego 2014r. powód zwrócił się od banku o wyjaśnienie kwestii wynikającej z tego, że powód w dniu 13 września 2009r. prosił o realizację zobowiązań powoda w pierwszej kolejności wynikających z kredytu (...) oraz kredytu z dnia 29 stycznia 2007r. (...). Powód wniósł również o szczegółową analizę zadłużenia na koncie (...) i podanie, w jakich okresach ono powstało oraz o wyjaśnienie, na jakiej podstawie bank w pierwszej kolejności samowolnie wpływające świadczenia emerytalne przeznaczał na spłatę zadłużenia z karty debetowej, natomiast nie realizował żądań powoda związanych ze spłatą kredytów.

Dowód: pismo powoda z dnia 10.02.2014r., k. 79-80.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2016r. powód zwrócił się do pozwanego, iż analiza dokumentów złożonych do sprawy (...) prowadzi do wniosku, że wypowiedzenie kredytu odnawialnego nastąpiło pismem z dnia 28 maja 2009r. , a przyczyną wypowiedzenia było zadłużenie w kwocie 15.148 zł. W związku z tym wypowiedzeniem powód wydał dyspozycję, by pozwany bank zaliczał wpłaty dokonywane na konto pomocniczego o nr (...) na spłatę kredytów nr (...) z dnia 6 czerwca 2006r. oraz na kredyt nr (...) z dnia 29 stycznia 2007r. Wskazał, że taką dyspozycję wydał w dniu 17 sierpnia 2009r., a następnie w dniu 13 sierpnia 2009r. W piśmie jw. powód zarzucił, iż pozwany bank nie spełnił zlecenia powoda. Podał, że jeśli na koncie oszczędnościowo – rozliczeniowym występuje kilka długów, to bank powinien z wpływów pokryć te, które są wskazane przez dłużnika, w myśl art. 451 k.c. Powód natomiast bank nie pokrył kredytów a sprzedał je podmiotowi trzeciemu, a dokonane wpłaty zaliczył na spłatę zadłużenia (...), co nie było zgodne z wolą powoda. Podał też, że wpłaty stałe, emerytura powoda i renta żony powoda powinny być traktowane jako lokaty na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym. Ostatecznie wniósł o to, by zaliczyć wpłaty dokonywane na konto w okresie od 2 kwietnia 2009r. do 30 sierpnia 2014r. na konto nr (...) jako normalne wpłaty i wyjaśnienie we własnym zakresie problemu z kontem kredytu odnawialnego związanego z kartą (...).

Dowód: pismo powoda z dnia 29.04.2016r., k. 76-78.

W odpowiedzi na powyższe, pozwany, pismem z dnia 19 lipca 2016r. wskazał, że sądy obu instancji wydały korzystne dla powoda rozstrzygnięcia dotyczące kredytu odnawialnego na rachunku (...) nr (...), uznając że ta właśnie wierzytelność uległa przedawnieniu. Dług nadal istnieje i jest to dług naturalny. Nie ma żadnych przeszkód, by wpłaty, które wpływają na konto zaliczać na poczet spłat zobowiązań. Jednocześnie podał, że zobowiązania powoda z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku P., które jest w całości wymagalne zaewidencjonowane na koncie (...) na dzień 19 lipca 2016r. wynosi 449.884,50 zł.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 19.07.2016r., k. 81 – 82.

Powód pismem z dnia 8 sierpnia 2016r. pytał bank, jak to jest możliwe, gdyż karta (...) miała zastrzeżony limit miesięczny 15.000 zł. i przekroczenia limitu skutkowało zablokowaniem linii kredytowej po przekroczeniu tej kwoty, i taka blokada nastąpiła w dniu 30 maja 2009r. Czynność ta była poprzedzona czynnością wypowiedzenia umowy w dniu 28 maja 2009r. Jak to możliwe, aby po stracie karty, blokadzie limitu kredytowego, wypowiedzeniu umowy, przez okres 18 m-cy narastało zadłużenie. Jednocześnie przyznał, że bank podał kwotę zadłużenia , która wystąpiła na koniec zadłużenia, tj. 31.12.2010r. z odsetkami na dzień złożenia pozwu, przedstawiając wydruki z banku. Jednak nie mogą one mieć żadnego znaczenia, bo konto zablokowane nie może generować zadłużenia.

Dowód: pismo powoda z dnia 08.08.2016r., k. 83- 84.

W odpowiedzi na powyższe, pozwany wskazał w piśmie z dnia 6 września 2016r., iż żądanie zwrotu kwot wpłaconych po dacie przedawnienia roszczenia jest niezasadne.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 06.09.2016r., k. 85.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny Sąd oparł o dokumenty przedstawione przez obie strony do akt spraw. Ich autentyczność nie była wzajemnie kwestionowana.

W pierwszej kolejności podkreślić należy z całą stanowczością, iż piśmie z dnia 28 maja 2009r. pozwany wypowiedział powodowi umowę kredytu odnawialnego zawartą w dniu 13 listopada 2003r. do rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...), nie zaś umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...). Powyższe wynika wprost z analizy treści pisma pozwanego z dnia 28 maja 2009r. Zatem twierdzenia powoda o „blokadzie” konta, czy karty (...) z momentem otrzymania wypowiedzenia z dnia 28 maja 2009r. nie zasługują na wiarę.

Bezsporne jest, że strony w dniu 17 listopada 2004r. strony zawarły umowę o wydanie i używanie karty (...) z limitem miesięcznym 15.000 zł. Treść wzajemnych zobowiązań i praw stron wynika wprost z powyższej umowy oraz z Regulaminu wydawania i używania karty (...).

Z zestawienia miesięcznych obciążeń na kartę (...) (k. 448) wynika, że w okresie od listopada 2005r. do grudnia 2010r. pobierane były środki pieniężne z konta o nr (...) przy użyciu karty (...) nr (...) od kwot 300 zł. miesięcznie po kwotę rzędu 19.760 zł. miesięcznie oraz, że rachunek powyższy był obciążany automatyczną spłatą C., rozliczeniem miesięcznym karty (...) z saldem na dzień 28 grudnia 2010r. minus 226.207,74 zł.

Sam powód na rozprawie w dniu 19 września 2017r. podał, iż środki pochodzące z karty (...) przeznaczał na spłatę zobowiązań, które powstały w 2008r. na kwotę 113.000 zł. (k. 158).

Bezsporne jest, że powód posiadał w pozwanym banku zadłużenie z tytułu umów kredytowych, które to pozwany bank umową cesji przekazał innemu podmiotowi, najpóźniej w 2013r.

Spór powoda zasadza się na zarzucie, iż pozwany bank nie realizował poleceń powoda co do spłaty kredytów, a wpływające na rachunek środki pieniężne w okresie od lipca 2010r. do lipca 2014r. przekazywał na rzecz spłaty karty (...).

Zgodnie z zasadą kontradiktoryjności procesu cywilnego, powód winien udowodnić powyższe twierdzenia (art. 6 kc). Powód nie sprostał powyższemu.

W aktach brak jest stałego polecenia powoda, aby bank wpływające na rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o nr (...) środki pieniężne przekazywał na spłatę kredytów. Wprawdzie istnieją dwa pisma, tj. z dnia 17 sierpnia 2009r. oraz z dnia 13 września 2009r., w których powód dał dyspozycję spłaty z konta pomocniczego o nr (...) raty kredytowej za sierpień dwóch kredytów, tj. o nr (...) z dnia 6 czerwca 2006r. oraz o nr (...) z dnia 29 stycznia 2007r. i raty za wrzesień kredytu mieszkaniowego o nr (...) oraz ratę do kredytu z dnia 6 czerwca 2006r. i ratę do kredytu (...) i ratę do kredytu z dnia 29 stycznia 2007r. (...).

Jednakże analiza powyższych pism prowadzi do wniosku, że pisma te nie dotyczą rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...). Nadto dyspozycje w nich zawarte dotyczą spłaty raty za sierpień 2009r. i wrzesień 2009r. oraz prawdopodobnie za październik 2009r.

Zatem nieuprawnione jest twierdzenia powoda, że udzielił on pozwanemu stałego zlecenia spłaty rat kredytów z rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego oraz, iż ewentualne zlecenie dotyczyło środków wpływających na rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o nr (...).

Nadto, uszło uwadze powoda, że zgodnie z § 4 umowy o wydanie i używanie karty (...), obciążenie rachunku z tytułu rozliczenia operacji, opłat i prowizji związanych z używaniem karty (...) w wysokości wynikającej z zestawienia operacji dokonywane było z datą 28 dnia miesiąca, w którym wysłano zestawienie (...). Zatem dyspozycja powoda co do spłaty rat kredytów nie mogła „wyprzedzić” spłaty karty (...), która następowała niejako automatycznie – stosownie do treści § 4 powyższej umowy.

W konsekwencji powyższego, Sąd uznał, że pozwany bank poprzez zaliczanie środków pieniężnych wpływających na konto powoda o nr (...) w okresie od lipca 2010r. do lipca 2014r. nie naruszył dyspozycji art. 725 k.c. i art. 451 k.c.

Na koniec wskazać należy, że analiza historii rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) wskazuje, że zadłużenie na tym rachunku powstało głównie wskutek comiesięcznego rozliczenia karty (...). Roszczenie o spłatę powyższego zadłużenia podlega dwuletniemu okresowi przedawnienia, licząc od dnia miesięcznego rozliczenia, przy czym ostatnie rozliczenia nastąpiło w dniu 28 grudnia 2010r. (vide art. 6 ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych – obowiązującej w okresie objętym sporem). Zatem po dniu 28 grudnia 2012r. powód nie mógł skutecznie dochodzić roszczenia z tytułu korzystania przez powoda z karty (...) (art. 117 k.c.). Jednakże wpłata środków pieniężnych na rachunek powoda po dniu 28 grudnia 2012r. skutkowała tym, że środki te, wobec braku wskazania przez dłużnika długu na który mają być zaliczone, mogły być przeznaczone przez pozwanego na spłatę zobowiązania naturalnego, jakim było zobowiązania z tytułu korzystania przez powoda z karty (...).

W konsekwencji powyższego, Sąd oddalił powództwo na podstawie art.471 k.c. w zw. z art. 725 k.c. stosowanych a contrario, przy czym oddalenie żądania nastąpiło w całości, tj. co do kwoty 77.542,19 zł. oraz kwoty 11.232 zł. opisanych w pozwie, albowiem pomimo sprecyzowania żądania w toku procesu i domagania się ostatecznie zapłaty kwoty 58.409,18 zł. (k. 417) powód nie cofnął powództwa w zakresie kwoty przewyższającej powyższą należność.

Sąd, w oparciu o dyspozycję z art. 102 k.p.c., nie obciążył powoda kosztami procesu należnymi stronie pozwanej. Powód jest osobą schorowaną, a jego sytuacja materialna jest trudna. Nadto powód napotkał na trudności w uzyskiwaniu od pozwanego czytelnych informacji o jego sytuacji prawnej w pozwanym banku. Zatem miał uzasadnione obawy co do tego, czy pozwany bank rzetelnie rozlicza powoda.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej Sąd orzekł na podstawie par 8 pkt 6 w zw. z par 4 ust. 1 i par 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, mając na uwadze wartość przedmiotu sprawy.

Na oryginale właściwy podpis